

§ 313. Såfremt der kan opstå spørgsmål om, at skade er foranlediget af mangler ved stuvningen, garneringen, lugernes forskalkning el. lign. skal besigtigelsesmænd tilkaldes ved lugernes åbning og losningen. Er der grund til at befrygte, at gods har taget skade under rejsen, skal skibsføreren lade afholde besigtigelsesforretning, førend godset udleveres til modtageren.“

11. Nuværende *tolvte kapitel* ændres til *trettende kapitel*. §§ 293 og 295 ophæves og §§ 285-292 og § 294 ændres til §§ 314-322.

12. I § 314 indsættes som *nyt 2. pkt.*:

„Det samme gælder, hvis skibsføreren ikke sørger for at have et eksemplar af de i henhold til § 60, stk. 2, 2. pkt., foreskrevne love og forskrifter om bord.“

13. § 316 affattes således:

„Vægrer skibsføreren sig ved i henhold til

§ 70 at tage søfarende, deres aske eller efterladenskaber med skibet, straffes han med bøde.“

14. § 317 affattes således:

„Undlader skibsføreren eller rederen at indgive anmeldelse om afgivelse af søforklaring, jfr. § 306, straffes han med bøde.“

15. Nuværende *trettende kapitel* ændres til *fjortende kapitel*. § 313 ophæves og §§ 314 og 315 ændres til §§ 323 og 324.

16. I § 323 indsættes som *nyt stk. 2*:

„Loven gælder for Grønland med de afvigelser, der følger af den særlige grønlandske lovgivning.“

§ 2.

Tidspunktet for denne lovs ikrafttræden bestemmes af handelsministeren.

Bemærkninger til lovforslaget.

Det af handelsministeriet i 1957 nedsatte udvalg, der har til opgave i samarbejde med tilsvarende udvalg i Norge, Sverige og Finland at revidere visse dele af den gældende sølov, har i maj 1965 afgivet sin 2. betænkning, hvori foreslås en gennemgribende revision af reglerne i sølovens kapitel 3 om skibsføreren og kapitel 7 om havari. Disse 2 emner er ligeledes færdigbehandlet i de øvrige nordiske sølovskomiteer, og der har under de forhandlinger, som senest har været ført mellem handelsministeriet og repræsentanter for de departementer i Norge, Sverige og Finland, hvorunder sølovgivningen henhører, været enighed om at søge resultatet af sølovskomiteernes arbejde med disse spørgsmål lovfæstet i nærmeste fremtid.

Den af det danske udvalg i oktober 1962 afgivne 1. betænkning omfattede foruden spørgsmålet om indarbejdelse i søloven af reglerne i Bruxelleskonventionen af 1957 om begrænsning af rederansvaret også forslag om nye regler angående søforklaring og om fordeling af bjærgeløn. Ved lov nr. 159 af 27. maj 1964 gennemførtes udvalgets forslag om begrænsning af rederansvaret, og tilsvarende lovgivning blev samtidig gennemført i de 3 andre lande, hvorefter samtlige lande pr. 1. juli 1964 har ratificeret den ovennævnte Bruxelleskonvention af 1957.

I Sverige og Norge er regler om fordeling af bjærgeløn blevet gennemført i sidste halvdel af 1964 i overensstemmelse med de af de pågældende sølovskomiteer udarbejdede lovudkast. Derimod er der endnu ikke i de 4 nordiske lande gennemført nye lovregler om søforklaring, men komitéarbejdet vedrørende dette emne er afsluttet i samtlige 4 lande, og der er under de stedfundne forhandlinger mellem ressortministerierne foretaget en bearbejdelse af komitéudkastene for at opnå størst mulig nordisk retsenhed på dette område. Der har under disse forhandlinger været enighed om også at søge lovudkastene om søforklaring gennemført snarest muligt med henblik på, at de nye regler skulle kunne træde i kraft den 1. januar 1967 i samtlige 4 lande. En samtidig ikrafttræden af reglerne om søforklaring er af væsentlig betydning under hensyn til, at der ved lovforslagene åbnes adgang til at lade søforklaring for et skib fra et af de nordiske lande afgive ved søretten i et af de øvrige lande.

Nærværende lovforslag omhandler herefter de ovenfor nævnte fire emner: skibsføreren, havari, fordeling af bjærgeløn og regler om søforklaring, og følger i det væsentlige de af udvalget udarbejdede lovudkast. Der er dog foruden mindre ændringer af redaktionel karakter, som allerede nævnt, foretaget visse tekstændringer, navnlig med hensyn til